

Ars poetica

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Мініатюри сонця — яблуко натхнення
на дереві життя — на дереві мистецтва,
і творчість, наче присуд, творчість невмоленна
і з світом торг красою — муз скупих купецтво.

За кожен кусень щастя кара. Тільки обрй
узором кола вчить про досконалість міри.
Прилюдно сповідаюсь urbi et orbi
із захвату, із горя, з гордоців, з зневіри.

І прийдуть із елеєм, прийдуть з терезами
краси помильні судді і відважать смуток,
діапазон п'яніння, думку, слова гаму,
а ти, як завжди, будеш сам, щоб все забути.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/ars_poetica